

PROP DE VOSALTRES

Davant la Setmana Santa

Des que vaig escriure aquest comentari fins avui dia han canviat molt les circumstàncies del nostre món a causa del coronavirus que tant ens està preocupant a tots. Mantinc en allò fonamental el contingut de les meves paraules davant la Setmana Santa però aconsellant que respectem i complim les indicacions que ens fan pel bé comú les autoritats sanitàries. Són decisions que alteren els plans llargament preparats pels responsables de las Confraries, Germanats i Associacions als quals agraeixo molt sincerament la seva dedicació. Ens posem tots en mans de Déu i no oblidem en les nostres oracions a tots els afectats per aquesta pandèmia.

Benvolguts diocesans:

Falten pocs dies per celebrar als temples i als carrers les últimes hores de Jesucrist, la seva Passió, Mort i Resurrecció. És un esdeveniment viscut amb intensitat per un bon nombre de cristians participant activament en els oficis divins, essent membres de les confraries i germanats de Setmana Santa o contemplant com a simples espectadors els passos o el recorregut del mateix Senyor.

Voldria convidar a tothom a viure amb coherència la fe que professem. Que ningú oblidí la importància del missatge de Jesús per a tota la humanitat i, en concret, per al nostre món occidental i per a la societat en la que es desenvolupa la nostra vida.

Recordeu, quan parlava de la religió en l'àmbit escolar, la meva referència als pilars de la civilització occidental. Va ser fa vuit dies. Me'n recordava quan llegia el lloc de la crucifixió de Jesús a la muntanya Gòlgota. Hi ha autors que fixen en tres muntanyes el patrimoni del nostre món. Acròpolis, Gòlgota i Palatino. Altres ho amplien a les ciutats representatives: Atenes, Jerusalem i Roma. Altres addueixen el contingut del saber universal: la filosofia, el cristianisme i el dret. I tots accepten que aquests coneixements generen una vida que s'allarga durant molts segles i que ha estat la base de la convivència social i el reconeixement clar i indefugible de la dignitat dels individus. Tal com ara coneixem el concepte de persona i de societat són un producte derivat de l'encreuament i solapament d'aquestes tres grans realitats.

Em sembla que tots som deutors d'aquest impressionant llegat. I tots estem obligats a cuidar-lo i a evitar la seva desaparició o ocultació de la vida pública. Amb més raó els cristians per a qui constitueix la fe un dels pilars bàsics de la seva existència coadjuvant els altres dos al desenvolupament i a la plenitud de la seva mirada i del compromís amb el món.

Des d'aquesta argumentació hi cap una crida i un agraïment a tots els que fan possible les celebracions pasquals. Crida a què participeu amb autenticitat en totes les celebracions que pugueu. Que tots els cristians aprofundeixin en el misteri de Crist, mort i ressuscitat, fent de la seva presència en els diferents oficis culturals i culturals un acte de conversió profunda en el seguiment del camí de la creu. Fins al Gòlgota.

Malgrat tot el que hem dit abans, sabem els cristians que la fe no està subjecta a les adherències culturals o als costums més o menys vigorosos del nostre poble. No es redueix a això la defensa que ara fem. La fe és l'adhesió a Jesucrist i la constant petició de la seva gràcia perquè ens concedeixi una vida bolcada a la seva alabança i a la dedicació constant i sincera als nostres germans, sobretot als que encarnen el patiment més profund.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Avaluació del Congrés de Laics

Els participants de Lleida al Congrés de Laics de mitjans de febrer, que va reunir unes 2.000 persones, recentment vam trobar-nos amb el bisbe Salvador per fer-ne una valoració.

Va ser un moment per reflexionar sobre què va significar el Congrés per a cadascú de nosaltres. Tots i totes vam concloure que va ser una experiència molt gratificant el fet de poder compatir amb altres sensibilitats de l'Església. També ens va servir per donar-nos esperança i coratge per anunciar l'Evangeli a les persones que tenim al nostre costat. I ens vam pre-

guntar: a partir d'ara què podem fer? Per una banda, donar a conèixer al nostre voltant tot el que vam viure, i per una altra, començar a practicar la sinodalitat. Per aquest motiu ens vam comprometre a animar tothom a participar en l'Assemblea Diocesana de Lleida, que se celebrarà el proper mes de maig. Aquest serà un moment privilegiat per compartir amb el Bisbe, els preveres, els religiosos i els laics, i, entre tots i totes, albirar un nou pla de pastoral que sigui engrescador i il·lusionant per a tothom.

Manolo Díaz

CERCA DE VOSOTROS

Ante la Semana Santa

Desde que escribí este comentario al día de hoy han cambiado mucho las circunstancias de nuestro mundo con motivo del coronavirus que tanto nos está preocupando a todos. Mantengo en lo fundamental el contenido de mis palabras ante la Semana Santa pero aconsejando que respetemos y cumplamos las indicaciones de las autoridades sanitarias que por el bien común nos hacen. Son decisiones que alteran los planes largamente preparados por los responsables de las Cofradías, Hermandades y Asociaciones a los que agradezco muy sinceramente su dedicación. Nos ponemos todos en manos de Dios y no olvidamos en nuestras oraciones a todos los afectados por esta pandemia.

Queridos diocesanos:

Faltan pocos días para celebrar en los templos y en las calles las últimas horas de Jesucristo, su Pasión, Muerte y Resurrección. Es un acontecimiento vivido con intensidad por un buen número de cristianos participando activamente en los oficios divinos, siendo miembros de las cofradías y hermandades de Semana Santa o contemplando como meros espectadores los pasos o recorrido del mismo Señor.

Quisiera invitar a todos a vivir con coherencia la fe que profesamos. Que nadie olvide la importancia del mensaje de Jesús para toda la humanidad y, en concreto, para nuestro mundo occidental y para la sociedad en la que se desenvuelve nuestra vida.

Recordáis, cuando hablaba de la religión en el ámbito escolar, mi referencia a los pilares de la civilización occidental. Fue hace ocho días. Me venía a la mente cuando leía el lugar de la crucifixión de Jesús en el monte Gólgota. Hay autores que fijan en tres montes el acervo cultural de nuestro mundo. Acrópolis, Gólgota y Palatino. Otros lo amplían a las ciudades representativas: Atenas, Jerusalén y Roma. Otros aducen el contenido del saber universal: la filosofía, el cristianismo y el derecho. Y todos aceptan que esos conocimientos generan una vida que se prolonga durante muchos siglos y que ha sido la base de la convivencia social y el reconocimiento claro e insoslayable de la dignidad de los individuos. Tal como ahora conocemos el concepto de persona y de sociedad son un producto derivado del cruce y solapamiento de estas tres grandes realidades.

Me parece que todos somos deudores de este impresionante legado. Y todos estamos obligados a cuidarlo y a evitar su desaparición u ocultamiento de la vida pública. Con más razón los cristianos para quienes constituye la fe uno de los pilares básicos de su existencia coadyuvando los otros dos al desarrollo y plenitud de su mirada y compromiso con el mundo.

Desde esta argumentación cabe una llamada y un agradecimiento a todos los que hacen posible las celebraciones pascuales. Llamada a que participéis con autenticidad en cuantas celebraciones podáis. Que todos los cristianos profundicen en el misterio de Cristo, muerto y resucitado, haciendo de su presencia en los distintos oficios culturales y culturales un acto de conversión profunda en el seguimiento del camino de la cruz. Hasta el Gólgota.

A pesar de lo dicho antes, sabemos los cristianos que la fe no está sujeta a las adherencias culturales o a las costumbres más o menos vigorosas de nuestro pueblo. No se reduce a ello la defensa que ahora hacemos. La fe es la adhesión a Jesucristo y la constante petición de su gracia para que nos conceda una vida volcada a su alabanza y a la dedicación constante y sincera a nuestros hermanos, sobre todo a los que encarnan el sufrimiento con mayor desgarró.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

«La família i l'escola són els dos pilars en l'educació dels infants»

Entrevista a **Cristina Miró**, directora del Col·legi Santa Anna de Lleida.

Com afronteu el període d'inscripció?

Cada any, en aquestes dates, ens afrontem a aquest període amb il·lusió i amb la consciència d'haver fet les coses correctament. Enguany tenim un escenari marcat per un decret que, malgrat no estar vigent, amenaça i podria fer vacillar algunes variables. No gens menys, mantenim l'esperança

en les famílies i en la societat, i confiem que les preinscripcions refermin una vegada més el nostre lloc com a escola, la qual forma part d'un sistema educatiu plural i de qualitat.

Quins reptes creus que té l'escola actualment?

L'evolució del món ha provocat que ens trobem davant uns valors i uns models de vida molt diferents dels existents fa uns anys. Educar en temps d'incertesa fa que el repte de formar bons ciutadans i ciutadanes, generosos i atents a les necessitats dels altres, sigui ara el prioritari. La presència de persones bondadoses, sòlides i amb estabilitat emocio-

nal, capaces de donar el millor d'elles mateixes a fi de construir un món més just, és el gran objectiu de l'escola del segle XXI.

Com es pot millorar la coordinació amb la família?

La família i l'escola són els dos pilars fonamentals en l'educació dels nens i nenes, nois i noies. El patró familiar d'avui és el resultat de constants canvis en la seva estructura, i certament la relació amb els progenitors ha de repensar-se.

Aquesta s'ha de basar en una comunicació sincera, fluida i intensa. Només entenent les famílies, estant al seu costat i estimant els infants amb totes les seves diferències, podem reeixir.

Com introduïm el testimoni de Jesús a l'aula?

En la convivència diària, en l'acollida al nouvingut, en la mirada vers l'altre, treballant la interioritat, essent estandard dels seus valors i els seus manaments... Parlem de Jesús amb goig, sabent que sovint remarem contra corrent, però amb la certesa de tenir clar quina és la nostra religió i qui és el nostre Pare.

Viacrucis al Sant Crist de Balaguer

Feligresos i sacerdots dels arxiprestats Seu Vella i Perifèria, i altres persones de Lleida, acompanyats pel bisbe Salvador i el vicari general, Mn. Lluís Sallán, van participar el primer diumenge de Quaresma al tradicional Viacrucis al Santuari del Sant Crist de Balaguer. Va consistir en pujar per l'anomenada Muntanya del Calvari seguint les catorze estacions monumentals amb actitud de silenci i de pregària, seguint les meditacions i cants preparats per les diverses parròquies i conduïts per la Unitat Pas-

toral de Cappont. El Bisbe va animar-los a predicar el Crist i a se-

guir-lo, fent que les nostres comunitats siguin acollidores.

AGENDA

Aquesta agenda es va confeccionar el dia 16 de març i podria veure's afectada per l'alerta sanitària del coronavirus. Perdonin les molèsties.

► **Diumenge, 29 de març.** A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

► **Dimarts, 31 de març:**

—Setmana del Concili Provincial Tarraconense.

—A les 19.30 h, taula rodona «Actualitat del Concili Provincial Tarraconense». Ponents: Mn. Ra-

mon Prat i Dr. Joan Viñas. Moderador: Mn. Manel Mercadé. A l'IEI.

► **Divendres, 3 d'abril.** A les 20 h, Missa solemne a l'Oratori dels Dolors.

► **Dissabte, 4 d'abril.** A les 22 h, Vigília d'adoració al Santíssim Sagrament, organitzada per l'Adoració Nocturna. Parròquia de Sant Pere.

► **Diumenge, 5 d'abril. Diumenge de Rams:**

—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, amb la benedicció dels Rams, a la Catedral.

—A les 19.15 h, Processó dels Dolors.

Indicacions del bisbe Salvador davant del coronavirus

El bisbe Salvador va fer pública el passat 7 de març una nota per tal de respondre a les nombroses consultes amb motiu de la situació creada per l'aparició i extensió del coronavirus, i apel·lant a la prudència de tothom per evitar alarmismes innecessaris, aquest bisbat, de la mateixa manera que ho estan fent altres diòcesis, recomana que es tinguin en compte les indicacions comunicades pel mateix Secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola. Són unes mesures en consonància amb les orientacions que sobre aquesta qüestió van donant les autoritats sanitàries del nostre país.

- Conveniència de retirar l'aigua beneïda de les piques que hi ha a l'entrada dels temples i altres llocs de devoció.
- Possibilitat d'oferir en la celebració de l'Eucaristia un gest de pau diferent de l'habitual d'abraçar o de donar la mà a les persones més properes.
- Que les persones que donen la comunió durant la celebració de l'Eucaristia o en els centres sanita-

ris o domicilis, es rentin les mans abans i després d'aquest moment.

—Que les mostres de devoció i afecte envers les imatges, tan pròpies d'aquest temps de Quaresma i de la propera Setmana Santa puguin ser substituïdes per altres, com una inclinació o una reverència, evitant el contacte físic amb les imatges. Així es facilita també que no hi hagi aglomeracions.

Aquest Bisbe i tots els responsables de la nostra diòcesi mostren la seva disponibilitat a seguir tot el que disposin les autoritats sanitàries competents en altres llocs públics, a més de les parròquies, com poden ser col·legis o altres centres vinculats amb l'Església per prevenir possibles contagis. Finalment, anima tothom a pregar per la salut pública, per la recuperació dels afectats i per les persones difuntes. Això és el més important en la vida cristiana sense esperar més indicacions. Es pot aprofitar la pregària dels fidels en l'Eucaristia, el res de Laudes i Vespres, i evidentment la pregària personal de tot cristià.

REFLEXIONS

Missatge de l'Església al servei del món i de la humanitat

El Concili va llançar als membres de l'Església al servei del món i de la humanitat, al diàleg, a la recerca, a l'honestat intel·lectual, al servei de la justícia i la veritat, a no descuidar la cura integral de la persona i de la Creació. Encara que sigui una mica llarg vull recordar part del missatge que el papa Pau VI va dirigir als homes de ciència en la clausura del Concili perquè em sembla suggeridor i esperançador. Crec que és un missatge generador d'oportunitats:

«Una salutació especial per a vosaltres, els cercadors de la veritat; a vosaltres, els homes del pensament i de la ciència, els exploradors de l'home, de l'univers i de la història (...). Som els amics de la vostra vocació d'investigadors, aliats de les vostres fatigues, admiradors de les vostres conquestes i, si cal, consoladors dels vostres desànim i fracassos. També, doncs, per a vosaltres tenim un missatge, i és aquest: continueu buscant sense cansar-vos, sense desesperar mai de la veritat. Recordeu la paraula d'un dels vostres grans amics, sant Agustí: "Busquem amb afany de trobar i trobarem amb el desig de buscar encara més" (...). Però no ho oblideu: si pensar és una gran cosa, pen-

sar abans de res és un deure; desgraciat d'aquell que tanca voluntàriament els ulls a la llum. Pensar és també una responsabilitat: ai d'aquells que enfosqueixen l'esperit per milers d'artificis que li deprimeixen, el fan superb, l'enganyen, el deformen! Quin és el principi bàsic per als homes de ciència sinó esforçar-se per pensar bé? (...). Mai, potser, gràcies a Déu, ha aparegut tan clara com avui la possibilitat d'un profund acord entre la veritable ciència i la veritable fe, una i altra al servei de l'única veritat. No impediu aquesta preuada trobada. Tingueu confiança en la fe, aquesta gran amiga de la intel·ligència. Il·lumineu-vos en la seva llum per descobrir la veritat, tota la veritat. Tal és el desig, l'alè, l'esperança que us expressen, abans de separar-se, els Pares del món sencer, reunits a Roma en Concili.»

Del «Missatge als homes del pensament i de la ciència», 8 de desembre de 1965, pàg. 92, I Congrés Mundial de Bioètica

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Quirí, tribú romà, màrtir, pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Sixt I, papa

(romà, 115-125) i màrtir; sant Nice-tas, abat.

4. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. St. Plató, abat; St. Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Diumenge vinent, Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València; santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

25 ANYS CPT

«El repte de l'Església és la confrontació amb els valors de la modernitat»

ANTONI CALVÓ ESPIGULÉ

Antoni Calvó Espigulé és un empresari de la construcció, actualment jubilat. Va participar al Concili Provincial Tarraconense com a president del Consell de Laics del Bisbat de Girona.

Quin record en guarda de la seva participació al Concili Provincial Tarraconense?

Fou una experiència forta i pràctica de comunió eclesial, inesborrable i de difícil comunicació. Uns mesos de treball intens, de molta responsabilitat, compensat per la coneixença de moltes persones d'arreu de Catalunya, de procedència i de punts de vista molt diversos, però amb inquietuds similars, amb qui debatèrem amb total llibertat.

Quina valoració en fa de les conclusions acordades?

Valoro d'una manera molt especial la primera resolució, la que per a molts era coneguda com el «davantal», perquè és la clau d'interpretació de totes les altres resolucions, i que fou pràcticament redactada per l'aula conciliar, amb la suma de moltes i diverses aportacions, i perquè fou l'única que votàrem conjuntament els membres conciliars, amb vot consultiu, i els bisbes, amb vot deliberatiu.

Quins nous reptes té l'Església a casa nostra de cara al futur?

El principal repte de l'Església en general, no només la de casa nostra, és la inculturació en la nostra societat actual, moderna o postmoderna, i la confrontació amb els valors d'aquesta modernitat: racionalitat, esperit crític, emancipació de la ciència i de la tècnica; de la política i de la moral; democratització, igualtat de gènere, consciència ecològica...

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

Ja hem ressuscitat en Crist

La resurrecció de Llätzer (1310) de Duccio di Buoninsegna. Museu d'Art Kimbell, Fort Worth, Texas (EUA)

Tots coneixem la dita: Tot té solució menys la mort. Per això no ens pot estranyar que els miracles de resurrecció cridin tant l'atenció: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.* Jesús acaba de ressuscitar Llätzer. Però creure en una resurrecció ara i aquí és difícil. Per això a l'afirmació de Jesús: *El teu germà ressuscitarà*, Marta diu: *Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.* Tanmateix, *Jesús cridà fort: Llätzer, vine a fora. I el mort sortí.* Així d'aquesta forma tan senzilla ens sems que extraordinària Jesús torna a la vida el seu amic Llätzer. Així es fa realitat la primera lectura: *Jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel.* Fa referència també a la fe: *Quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.*

Però la resurrecció de Llätzer només és una ombra de la nostra pròpia resurrecció. Ell va tornar a la mateixa vida d'abans, amb totes les circumstàncies que comporta la vida de cada dia i va tornar a morir. La resurrecció de Crist, en canvi, va ser iniciar una vida absolutament diferent, on han desaparegut dolors, sofriments i mort. Però això ja és realitat ara, per a nosaltres els creients. Jesús diu: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més.* Creient en Crist ja som immortals i per això la mort terrenal només és un moment, un punt i seguit en la nostra vida. Pau ens recorda que tenim l'Esperit de Crist: *Si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, ell donarà vida als vostres cossos mortals.* Com a conseqüència: *Vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit.* Des del baptisme compartim la resurrecció. Ja hem ressuscitat! *Visquem, doncs, com a ressuscitats.*

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

► Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingué l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor.» A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago "oráculo del Señor"».

► Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quita la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; y sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.